ANUL V. - No. 17.
1 Iulie 1929.

„Vom lovi deopotrivă în străinul parazitar
şi în Românul necinstit şi înstrăinat!“

INFRĂŢIREA ROMÂNEASCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naţionale Creştine“
Apare la 1 şi 15 a fiecărei luni

CUPRINSUL:

Un număr 12 Lei

Abonamentul în interiorul ţării 1 an 300 Lei, 6 luni 150 Lei
„ în străinătate . . 1 an 400 „ 6 „ 200 „

Redactor responsabil: Dr. LAZAR ISAICU

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA
CLUJ, STRADA BOB N-rul 7

TIPOGRAFIA „ARDEALUL
STR. MEMORANDULUI Nr. 22.

ANUL V. — Nr. 17 279052 Cluj, 1 Iulie 1929

INFRĂŢIREA ROMÂNEASCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naţionale Creştine"

Jidanii şi împlinirea datoriilor cetăţeneşti

Este un adevăr în deobşte cunoscut, istoriceşte constatat, că în ţările unde Jidanii au dobândit după drepturile civile şi pe cele politice, aceşti cetăţeni au speculat noua situaţie storcându-i toate drepturile şi respingând fraudulos toate îndatoririle.

Ei au ştiut, prin încrederea neprevăzătoare a creştinilor şi prin perfidia lor tradiţională, să obţină maximum de profit cu minimum de sforţare şi de riscuri, devenind în scurtă vreme stăpânii vieţii economice, căutând să falşifice cultura naţională, şi să dicteze în viaţa publică prin presă şi prin partidele politice aservite lor.

Acest fenomen de excrescenţă a parazitului iudaic, ameninţând să înăbuşe poporul-gazdă, se observă în toate ţările Europei, cu nuanţe de gravitate latentă ori strigătoare, dupăcum naivul care l-a introdus în familia sa naţională este mai mult sau mai puţin pregătit în lupta pentru existenţă.

Pericolul este acelaş; numai modul şi timpul în care inexorabil se desfăşoară poate varia dela o naţiune la alta. Il recunosc toţi cercetătorii dezinteresaţi ai situaţiei sociale şi economice actuale, toţi adevăraţii bărbaţi politici.

La noi întreaga lumea românească ştie că Jidanii, dupăce i-am încetăţenit ne sunt mai aprigi duşmani ca înainte de încetăţenire; că dupăce s'au îmbogăţit fără muncă productivă din belşugul ţării noastre, ne exploatează mai amarnic sărăcindu-ne tot mai mult; că dupăce i-am împroprietărit, ne omoară ţărănimea cu precugetare sistematică alcoolizând-o până la distrugerea totală a sănătăţii; că dupăce le întreţinem şcolile lor şi îi primim şi în ale noastre, ies de acolo cu mai multă hotărîre îndârjită de a ne bârfi, a ne calomnia peste graniţe, a falsifica opinia publică şi a filtra otrava iudaizării în ceea ce este specific românesc.

Sunt atacuri convergente contra fiinţei fizice şi sufleteşti a neamului nostru, pe cari oricare băştinaş le ştie, le înţelege sau cel puţin le simte.

Dacă toţi ştiu, ori cel puţin simt, ce înseamnă Jidanii, ca element parazitar şi disolvant în viaţa noastră naţională; sunt foarte puţini aceia, cari în propria lor ţară, au curajul să denunţe pericolul, să ia făţiş atitudine publică în potriva duşmanului.

Din interese meschine tac sau neagă *pro forma* existenţa chestiunii, unii chiar afirmă că problema s'a rezolvit deplin prin faptul că i-am încetăţenit şi deci le-am deschis generos calea asimilării.

Spre a dovedi odată mai mult calitatea civică a *„Evreului român"*, dupăce incontestabil s'a stabilit, care a fost purtarea soldatului, gradatului şi ofiţerului jidan în răsboiul de întregire a neamului, reproduc mai jos o adresă a prefecturii judeţului Orheiu, către toate prefecturile din ţară, urmărind pe tinerii din *contingentele 1930, 1931 şi 1932*, cari au fugit din *plasa Teleneşti, jud. Orheiu*, spre a scăpa de recrutare.

Cititorul atent va afla despre 192 de nume, din care nici cinci nu sună româneşte.

Reproduc din cuvânt în cuvânt, după *Monitorul Oficial al judeţului Someş, Anul IX, No. 44,* Dej, 8 Noemvrie 1928, „care apare în fiecare Joi", şi textul adresei şi tabloul Jidanilor cari au fugit de obligaţia serviciului militar:

[1]) A se citi broşura Dlui A. C. Cuza „Jidanii în răsboiu."

„Publicaţiuni.

Către Toate Autorităţile Administrative din judeţul Someş

No. 15502—1928. *La Reşedinţă.*

In urma adresei No. 16047—1928 a Prefecturei judeţului Orheiu *avem onoare a Vă ruga să binevoiţi a dispune urmărirea şi aflarea domiciliului tinerilor menţionaţi în alăturatul tablou din ctg. 1930, 1931 şi 1932, dispăruţi, din comunele plăşii Teleneşti, iar în caz de aflare să fie înscrişi cu ctg. lor pe tabele de recensământ ale comunei unde se va găsi stabilit, comunicând Prefecturei judeţului Orheiu în caz afirmativ.*

Dej, la 1 Noemvrie 1928.

p. Prefect: **Cimponeriu**

Şeful serviciului: **George Pop.**
Plasa Teleneşti.

T A B L O U

De tinerii din cl. 1930, 1931 și 1932, din comuna acestei plăși, cari au dispărut fără a se ști în prezent domiciliul lor real.

No. cur.	Numele și pronumele tân. dis.	Locul dispăr		Data naşterii			Numele părinț.		Ctg.
		Comuna	Jud.	Anul	Luna	ziua	Tata	Mama	
1	Ailer Talil	Telen Tg.	Orheiu	1908	Oct.	7	Ițec	Pinca	1930
2	Brunștein Iosif	»	»	»	Martie	12	Duvid	Ester	»
3	Beiderman Froim	»	»	»	Iunie	21	Ghers	Feigă	»
4	Brunștein Srul	»	»	»	Aug.	11	Simha	Figa	»
5	Berman Avrum	»	»	»	D-rie	9	Mordco	Liba	»
6	Boclo Simon	»	»	»	D-rie	29	Ghers	Dvoira	»
7	Chișinevschi Ișia	»	»	»	Aprilie	7	Smil	Haia	»
8	Cogan Simon	»	»	»	Sept.	1	Ușer	Hana	»
9	Cogan Meer	»	»	»	Iunie	11	Haim	Osna	»
10	Coifman Leib	»	»	»	Oct.	10	Moișei	Ziseli	»
11	Derji Leizer	»	»	»	Martie	2	Nuhim	Rahlea	»
12	Dombrovschi Vlad.	»	»	»	Iulie	16	Jon	Stefanid	»
13	Fiș Zisea	»	»	»	Iunie	27	Duvid	Mariam	»
14	Fraclis Berco	»	»	»	Sept.	13	Smil	Soibeli	»
15	Glaneț Avrum	»	»	»	Ian.	15	Leibiș	Haica	»
16	Garbei Duvid	»	»	»	Martie	3	Abram	Zisel	»
17	Grinberg Moișe	»	»	»	Martie	13	Ițec	Basea	»
18	Grabois Avrum	»	»	»	Aprilie	2	Leizer	Vitea	»
19	Goinman Leilic	»	»	»	Aprilie	2	Srul	Ghinda	»
20	Ghelman Moișe	»	»	»	Iunie	10	Sender	Haia	»
21	Goinman Iacov	»	»	«	Sept.	1	Daniil	Bruha	»
22	Grinspun Janchel	»	»	»	Sept.	19	Volf	Mințea	»
23	Ghitman Moișe	»	»	»	Oct.	24	Sleoma	Hana	»
24	Goldman Ițec	»	»	»	D-rie	26	Faivel	Ester	»
25	Hes Iosif	»	»	»	D-rie	23	Janchel	Haia	»
26	Hadjin Grigore	»	»	»	Iulie	4	Gheor.	Ecat.	»
27	Jugran Aizic	»	»	»	Ian.	6	Csil	Mariam	»
28	Lauda Haim	»	»	»	Iunie	10	Riven	Reiza	»
29	Lasov Alexandru	»	»	»	D-rie	20	Onisim	Marfa	»
30	Morghenstein Meer	»	»	»	Iulie	10	Gherș	Hava	»
31	Moldavachi Ișia	»	»	»	Iulie	28	Janchel	Hasea	»
32	Plosc Froim	»	»	»	Ian.	1	Saia B.	Sura	»
33	Portnoi Moișe	»	»	»	Aug.	3	Gherș	Hana	»
34	Pec Maier	»	»	»	Aug,	12	Simha	Reiza	»
35	Poitman Benjamin	»	»	»	Maiu	3	Smil	Udel	»
36	Pahman Haim	»	»	»	Iunie	5	Avrum	Tivea	»
37	Poitștein Naftulea	»	»	»	N-rie	15	Moișe	Leiba	»
38	Sorocher Simha	»	»	»	D-rie	8	Zelman	Ghenia	»
39	Sfarțman Josif	»	»	»	N-rie	28	Ihil	Rivca	»
40	Stister Benjamin	»	»	»	Oct.	22	Pahmil	Rivca	»
41	Svarț Emil	»	»	»	N-rie	20	Ițec	Zisel	»
42	Scepanschi Chiril	»	»	»	Iunie	6	—	Elena	»
43	Tatal Zeilig	»	»	»	Iunie	8	Avrum	Pesea	»
44	Tuh Ițec	»	»	»	Sept.	1	Gherș	Reiza	»
45	Fercheș Mordco	»	»	»	N-rie	11	Ițec	Nasea	»
46	Veinștein Ițec	»	»	»	Mart.	17	Avrum	Eideli	»
47	Veisman Ghers	»	»	»	Maiu	15	Berco	Seideli	»
48	Veisman Eiven	»	»	»	Iunie	26	Moișe	Mariam	»
49	Moscovici Leib	»	»	»	Sept	24	Boruh	Zisel	»
50	Muntean Canon	»	»	»	Mart.	5	Filip	Ecat.	»
51	Sinevschi Gavril	»	»	»	Mart	26	Ion	Elena	»
52	Bulași Gheorghe	Crasnoș.	»	»	Aprilie	21	Vasile	Anast.	»
53	Gherasim Teodor	»	»	»	Maiu	17	Ion	Maria	»
54	Andronic Dumitru	»	»	1909	Oct.	11	Ghirică	Anna	1931
55	Pudcovschi Miren	Tel. Vechi	»	»	Aug.	20	—	Agafia	»
56	Arbit Janchel	»	»	»	Iunie	8	S. Aron	Sura	»
57	Berman Smil	»	»	»	Aprilie	5	H. Smil	Sislea	»
58	Broinștein Leib	»	»	»	Iunie	8	Iudco	Sosea	»
59	Broitman Moișe	»	»	»	Iunie	7	Avram	Hava	»
60	Bobineac Srul	Telen Tg.	»	»	Iunie	21	—	Ruhlea	»

No. cur.	Numele și pronumele tân. disp.	Locul dispăr. Comuna	Jud.	Data nașterei Anul	Luna	ziua	Numele părinț. Tata	Mama	Ctg.
61	Coifman Piven	Telen Tg.	Orheiu	1909	Aprilie	30	Janchel	Hana	1931
62	Cogan Froim	»	»	»	Iunie	10	Haim	Rivca	»
63	Cruteanschi Ichil	»	»	»	Iulie	2	Slioma	Ester	»
64	Cleiderman Pinhae	»	»	»	Aug.	15	Leib	Sura	»
65	Calic Saiaa	»	»	»	Sept.	23	Sender	Rivca	»
66	Chilinschi Nacham	»	»	»	D-rie	10	Leizer	Rivca	»
67	Chilinschi Gherș	»	»	»	D-rie	10	Leizer	Rivca	»
68	Calica Tali	»	»	»	D-rie	16	Azril	Rivca	»
69	Cebotar Vonifati	»	»	»	D-rie	20	Simion	Varvara	»
70	Duvidzon Josif	»	»	»	D-rie	24	Abram	Leica	»
71	Elihis Berl	»	»	»	Mart.	19	Leib	Sura	»
72	Finchelman Srul	»	»	»	Iulie	15	Smil	Freida	»
73	Golubinschi Vlad	»	»	»	Febr.	17	Vasile	Alex	»
74	Gherștenștein Simh.	»	»	»	D-rio	24	Smil	Leia	»
75	Grinberg Zelig	»	»	»	Ian.	24	Moișe	Ruhlea	»
76	Gruman Burăh	»	»	»	Ian.	3	Pereț	Idea	»
77	Habas Leib	»	»	»	April.	17	Smil	Risea	»
78	Iavorschi Ion	»	»	»	N-rie	3	Nicolai	Vera	»
79	Iosevici Vasman	»	»	»	Oct.	8	Sabșa	Mintea	»
80	Ianchelis Ițic	»	»	»	Mart.	12	Josif	Ruhlea	»
81	Liberman Zisea	»	»	»	Iunie	20	A-Josif	Lea	»
82	Levenștein David	»	»	»	Ian.	7	Huna	Dvoira	»
83	Lehner Josif	»	»	»	Febr.	27	Sleoma	Vitea	»
84	Lehner Huna	»	»	»	April.	1	Saia	Sura	»
85	Motila Elea	»	»	»	Febr.	2	Duvid	Ester	»
86	Mester Bențion	»	»	»	Iunie	5	Smil Alt.	Odel	»
87	Maiberg Mendel	»	»	»	Iunie	3	Smil	Mariam	»
88	Napadenschi Isac	»	»	»	Mart.	20	Abram	Ghindea	»
89	Nulman Moișe	»	»	»	Aug.	4	Josel	Sendlea	»
90	Ostrovechi Favel	»	»	»	Ian.	4	Lnib	Mirlea	»
91	Plose Moișe	»	»	»	D-rie	24	Janchel	Jahad	»
92	Papis Motus	»	»	»	Aug.	17	Sleoma	Mariam	»
93	Peșchin Isac	»	»	»	Sept.	9	Zelman	Feiga	»
94	Răgălia Gheorghe	»	»	»	April.	19	Petrea	Elisab.	»
65	Raischi Leoste	»	»	»	Iunie	15	Feodor	Maria	»
96	Redenschi Janchel	»	»	»	Mart.	2	Leiba	Rivca	»
97	Roizea Moișei	»	»	»	Maiu	15	Elea	Ester	»
98	Roitman Ilia	»	»	»	Sept.	20	Ovșie	Hana	»
99	Roitman Leib	»	»	»	Sept.	14	Janchel	Rivca	»
100	Roitberg Jacob	»	»	»	Sept.	7	Smul	Malca	»
101	Sfinoriza Zaharia	»	»	»	Sept.	9	—	Tatiană	»
102	Simhovici Abram	»	»	»	Febr.	3	Zelman	Feiga	»
103	Smacum Pinhas	»	»	»	Mart.	9	Rivan	Sosea	»
104	Siretchi Sruli	»	»	»	Iunie	7	Gherș	Sosea	»
105	Svarț Abram	»	»	»	Ian.	6	Burech	Leica	»
106	Svarț Smil	»	»	»	April.	23	Aizic	Beila	»
107	Svarțman Josif	»	»	»	Iulie	1	Srul	Ester	»
108	Straunaser Boris	»	»	»	N-rie	22	Avrum	Leia	»
109	Stuli Gherș	»	»	»	D-rie	24	Leizer	Freida	»
110	Treigher Josif	»	»	»	Ian.	7	Sleoma	Haica	»
111	Tetelman Haim	»	»	»	Iulie	25	Smil	Ita	»
112	Vinogradschi Janc.	»	»	»	Febr.	14	Ușer	Frima	»
113	Vinogradschi Volco	»	»	»	Febr.	4	Ușer	Frima	»
114	Zalțman Janchel	»	»	»	Mart.	7	Boruh	Bezea	»
115	Zlota Chirman	»	»	»	Maiu	5	Moiș	Sura	»
116	Zaslavschi Ițic	»	»	»	Maiu	14	Duvid	Ruhlea	»
117	Zachios Janchel	»	»	»	Maiu	17	Menașe	Ito-Leia	»
118	Zilberman Haim	»	»	»	Iunie	11	Velvel	Hana	»
119	Frunză Dionisie	Budai	»	1910	Oct.	9	Vasile	Ecater.	1932
120	Ivanov Nicolae	Crasnoșeni	»	»	D-rie	13	Gherasi.	Anast.	»
121	Bacreu Afan.	Tel. Vechi	»	»	Mart.	14	Nicolai	Feodosia	»
122	Rusu Afachie	»	»	»	Iunie	1	Nicolai	Alex	»
123	Abțuc Samoil	»	»	»	Sept.	20	Duvid	Hana	»
124	Boianovschi Stefan	»	»	»	N-rie	28	Trofim	Natalia	»
125	Brunștein Haim	»	»	»	Ian.	9	Aizic	Fidlea	»
126	Brunștein Buroh	Teien Tg.	»	»	Ian.	24	Aron	Sura	»

No. curr.	Numele și pronumele tân. dis.	Locul dispar.		Data nașterei			Numele părint.		Ctg.
		Comuna	Jud.	Anul	Luna	ziua	Tata	Mama	
127	Bergher Gherș	Telen. Tg.	Orheiu	1910	Mart	20	Ițec	Sifra	1932
128	Brunștein Berl	„	„	„	April.	10	Gherș	Hana	„
129	Brofman Iosif	„	„	„	Iunie	16	Moșeo	Sura	„
130	Beider Hatchel	„	„	„	Iunie	25	Ghersco	Feiga	„
131	Blehar Colman	„	„	„	D-rie	10	Ira	Feiga	„
132	Cogan Sulim	„	„	„	April,	16	Srul	Pesea	„
133	Cherțman Mendel	„	„	„	Maiu	19	Janchel	Sosea	„
134	Cheiserman Mendel	„	„	„	Iunie	26	Smil	Sosea	„
135	Cogan Iosif	„	„	„	Sept.	30	Sender	Freida	„
136	Creiderman Moișei	„	„	„	Oct.	12	Gherș	Sura	„
137	Cogan Sumer	„	„	„	„	20	Ușer	Hana	„
138	Chișinevschi Izrail	„	„	„	„	20	Pinhas	Haia	„
139	Cuciuc Smul	„	„	„	„	28	Zelman	Ita	„
140	Cherchem Moișei	„	„	„	N-rie	7	Ițec	Mașea	„
141	Serji Sulim	„	„	„	Maiu	22	Aron	Ruhlea	„
142	Duvidzon Abram	„	„	„	N-rie	21	Gdali	Tuba	„
143	Fridental Ioina	„	„	„	Maiu	1	Moișei	Ruhlea	„
144	Fridental Srul	„	„	„	Aug.	18	Srul	Ester	„
145	Galgan Cozma	„	„	„	N-rie	2	Mihail	Maria	„
146	Goihman Meilah	„	„	„	Mart.	10	Srul	Juda	„
147	Grabois Jacob	„	„	„	April.	8	Leizer	Vitea	„
148	Grudman Mordco	„	„	„	April.	8	Ițec	Udeli	„
149	Groisman Moișei	„	„	„	Iunie	20	Srul	Melchles	„
150	Gherșenzon Zisi	„	„	„	Aug.	5	Duvid	H. Ruhl	„
151	Gorșdețchi Iacob	„	„	„	D-rie	10	Sleoma	Rivca	„
152	Ghilman Boriș	„	„	„	D-rie	23	Moșeo	Freida	„
153	Hețchis Haim	„	„	„	D-rie	10	Moșeo	Freida	„
154	Levenzon Iosif	„	„	„	Aug.	10	Volf	Sosea	„
155	Mocanu Carp	„	„	„	D-rie	12	Dumitru	Tatiana	„
156	Mariamis Moișe	„	„	„	Mart.	20	Mordco	Haia	„
157	Moldavschi Iacob	„	„	„	April.	18	Ițec	Mițea	„
158	Mușinschi Ghedale	„	„	„	Maiu	3	Froim	Seiva	„
159	Metlis Moișei	„	„	„	Maiu	24	S. Haim	Sura	„
160	Mileghei Ioina	„	„	„	Iunie	13	Moișe	Ester	„
161	Moldavschi Ihil	„	„	„	Aug.	5	Berco	Golda	„
162	Napsdener Jacob	„	„	„	Iunie	19	Moișe	Seindlea	„
163	Plose Ihil	„	„	„	Febr.	1	Jancel	Rivca	„
164	Pincer Froim	„	„	„	Iulie	10	Nisen	Rivca	„
165	Rudnițchi Stefan	„	„	„	Sept.	3	Ilie	Evdehin	„
166	Rozenfeld Haim	„	„	„	Febr.	18	Smul	Eidlea	„
167	Reitman Slioma	„	„	„	Mart.	28	Nuhim	Etlea	„
168	Reitburg Zeilic	„	„	„	Sept.	6	Smil	Leia	„
169	Redștein Ghersen	„	„	„	Sept.	25	Zaharia	Reizea	„
170	Spivac Sveli	„	„	„	Mart	15	Nusim	Sura	„
171	Slepac Froim	„	„	„	Maiu	2	Janchel	Leia	„
172	Sirchis Volf	„	„	„	Iunie	8	Janchel	Mindlea	„
173	Sircovici Aron	„	„	„	Iunie	25	Josif	Mindlea	„
174	Sircovici Smul	„	„	„	Iunie	25	Josif	Mindlea	„
175	Scaianschi Josif	„	„	„	Aug.	7	Riven	Ides	„
176	Serghei Moișe	„	„	„	Sept.	30	Ghersco	Ghinda	„
177	Sitnic Jacov	„	„	„	D-rie	23	Mosco	Freida	„
178	Sihman Srul	„	„	„	Ian.	8	Ihil	Rivca	„
179	Sister Josel	„	„	„	Ian.	8	Sulim	Sendlea	„
180	Svarțman Efroim	„	„	„	April	20	Janchel	Stuna	„
181	Sub Beer	„	„	„	Sept.	20	Leib	Bliuma	„
182	Snaider Roitman I.	„	„	„	Sept	25	Volf	Ita	„
183	Sister Haim	„	„	„	N-rie	23	Talic	Freida	„
184	Svarțman Leib	„	„	„	D-rie	2	Suher	Ruhlea L.	„
185	Steirin Bențion	„	„	„	D-rie	20	Ițec	Perlea	„
186	Talal Haim	„	„	„	N-rie	25	Abram	Pesca	„
187	Furcherman Aron	„	„	„	Oct.	21	Borie	Beila	„
188	Veizman Toivi	„	„	„	Sept.	24	Berco	Seindlea	„
189	Voldman Izrail	„	„	„	Oct.	13	Avrum	Haia	„
190	Zelicivici Haim	„	„	„	Mart.	2	Josif	Rivca	„
191	Zelțer Leizer	„	„	„	Mart.	16	Zeilic	Sima	„
192	Rezmerita Vasile	Verejeni	„	„	Febr.	27	Ghror	Maria	„

Se certifică de noi exactitatea Prezentului tablou.

Pretor: ss. *Mârza.* p. conformitate: *Elekeș.* Secretar: ss. *Iaçovschi*

Iată, domnilor intelectuali de baştină, pe fiii neamului, care pretinde toate drepturile dar fuge dela îndatoririle corespunzătoare. Iată calitatea civică a Jidanului încetăţenit, al aşa zisului Român de confesiune mozaică! Iată, domnilor fruntaşi politici, ce fel de membri noui aţi introdus în familia noastră naţională!

Cu aceştia credeţi că veţi îngrăşa rândurile armatei *luptătoare* la ceasul de primejdie! Cu aceştia veţi întări paza la Nistru, la Tisa şi la Dunăre?

De sigur că nu. Atunci ce-i de făcut cu neamul celor ce fug de steaguri, chiar în timp de pace? Este vorba de neamul, al cărui suflet îl desvălue odată mai mult cei 190 de ticăloşi, dupăce atâtea examene istorice ni l-a pus în adevărata lumină.

Ai cuvântul Domnule I. G. Duca.

Mă adesez Dtale, pentrucă aspiri să porţi pe umeri răspunderea desvoltării robuste a României întregite.

I. C. Cătuneanu.

„Izbânda" naţional-ţărănistă.

Prin expunerea manifestărilor ideologice ale liberalilor bucovineni, am demonstrat că Jidovii au reuşit să-şi impună dominaţiunea şi să înăbuşe orice încercare de rezistenţă. Dar ceea ce s'a întâmplat în Bucovina, s'a întâmplat în toată Ţara: Partidul liberal a fost învins de Jidani. Liberalii au trebuit să renunţe şi la antisemitismul economic şi la cel politic. Cauzele acestei prebuşiri a partidului liberal sunt multiple. Voiu căuta să arăt numai câteva.

Unirea i-a pus pe liberalii din Vechiul Regat în faţa unei probleme noui, pe care însă ei au crezut că o pot rezolvi cu metodele lor vechi de guvenământ. După părerea noastră nouile provincii aveau nevoie în primul rând de o *administraţie românească*, stabilă şi ferită de luptele de partide. In nouile provincii trebuiau trimişi funcţionari administrativi selecţionaţi, bine pregătiţi şi puşi sub un control sever şi imparţial al autorităţilor centrale. Dar în loc să se întâmple acest lucru, partidul liberal a năzuit să-şi recruteze aderenţi în nouile provincii şi, pe de altă parte, să-şi plaseze surplusul de partizani dornici de funcţii şi afaceri rentabile.

In acest fel „oamenii de casă" ai „boierilor liberali" au inundat Basarabia, Bucovina şi Ardealul şi s'au pus pe lucru după metoda liberală. Rezultatul a fost o dezorganizare completă a administraţiei şi o jefuire a averii publice ca pe vremea Fanarioţilor. Dar cu cât sărăcea Statul, cu atât se îmbogăţeau partizanii. In acest fel avem azi în Bucovina un număr considerabil de multimilionari liberali, cari în momentul unirii erau săraci lipiţi pământului. Dar îmbogătirea câtorva Românii s'a înfăptuit cu jertfirea tuturor intereselor naţionale şi cu mizeria masselor mari. S'a lăsat frâu liber cămătăritului, crâşmăritului, corupţiei în toate formele ei. Perceptorii şi administratorii financiari, şefii de gară şi de vamă şi-au făcut de cap — şi împreună cu ei Jidovii, cari au profitat de anarhia şi corupţia administrativă pentru a-şi întemeia dominaţiunea economică şi — pentru a pregăti în linişte şi la lumina zilei revoluţia comunistă-sionistă. Deocamdată cu ajutorul politicianilor români, cari nu şi-au găsit plasarea în partidul liberal.

Aceşti politiciani, dornici şi ei de dominaţiune, după metoda liberală, care nu e decât metoda tuturor partidelor politice, au format mai întâi grupări răzleţe în jurul unor şefi ambiţioşi, cari năzuiau să-l răstoarne pe şeful liberal. Aşa s'a format partidul averescan, cel iorghist, cel ţărănist, cel naţional din Ardeal, etc.

In sfârşit, după multe hărţueli, fuziuni şi disidenţe, s'a cristalizat puternica coaliţie naţional-ţărănească. Intre timp partidul liberal a suferit o serie de lovituri ale soartei, cari au înlesnit venirea la putere a partidului naţional-ţărănesc.

Intr'un interval scurt au murit cei mai de seamă conducători liberali şi, atacurile partidului naţional-ţărănesc devenind tot mai impetuoase, partidul liberal a trebuit să-i cedeze puterea.

Aci ne găsim acuma.

Şi zice manifestul comunist al lui Marx şi Engels: „Burghezimea trăeşte într'o perpetuă stare de războiu; mai întâiu împotriva aristocraţiei, apoi împotriva acelei categorii a burgheziei ale cărei interese între în contradicţie cu progresul industriei, totdeauna însfârşit împotriva burgheziei ţărilor străine. In toate aceste lupte ea e obligată să facă apel la proletariat, de a se folosi de concursul său şi de a-l atrage astfel în mişcarea politică. Prin urmare burghezia furnizează proletariatului, elementele progresului său, adică arme împotriva burgheziei".

Dacă în acest pasaj, (ca de altfel în tot manifestul comunist), înlocuim cuvântul „proletariat" cu „jidovime", vom avea adevărata icoană a realităţii. Izbânda naţional-ţărăniştilor asupra liberalilor se datoreşte *alianţei lor cu Jidanii comunişti-socialişti-sionişti.*

Exemplu concret: toată năzuinţa naţional-ţărăniştilor în politica lor bucovineană a fost încheerea unui cartel electoral cu socialiştii conduşi de Pistiner şi Gracalia. Pe lângă aceasta, toată politica naţional-ţărănistă a fost finanţată de Jidani şi lupta politică între partidele liberal şi naţional-ţărănesc a fost o luptă între Banca Naţională şi Banca Românească pe deoparte şi Banca Marmorosch-Blank pe de altă parte, şi s'a terminat cu izbânda finanţei jidoveşti pure, întrucât în cursul timpului şi Banca Naţională intrase în mâini jidoveşti.

Dacă mai considerăm şi lupta burgheziei noastre cu burgheziile străine, dornice de expansiune colonială, în care luptă partidele noastre nu s'au sfiit să-şi caute aliaţi străini, pentru a-şi învinge adversarii intern, vom înţelege că izbânda politică a partidului naţional-ţărănesc a fost răscumpărată cu aservirea economică desăvârşită a ţării, intereselor finanţei internaţionale, adică jidoveşti.

Sunt teoreticiani politici cari afirmă, că aservirea economică implică în mod necesar şi aservirea politică, din care teorie ar urma că ţara noastră e pe cale să devină un obiect de partaj între ţările străine, cari ne domină economiceşte şi că prin urmare Jidanii, agenţii finanţei internaţionale, vor putea dispune în scurtă vreme de soarta Ţării noastre. Această teorie e acreditată la noi la toţi politicianii militanţi şi, pedeasupra, la „sociologii" plasaţi pe la diferitele instituţii financiare.

Această „sociologie" rentabilă şi mlădioasă ar merita un capitol special de analiză sociologică.

Dar *nici teoria socială obiectivă, nici practica* nu confir-

mă concluziunile de mai sus. — Ci dimpotrivă se poate arăta cumcă aservirea economică se poate înlătura printr'o reacțiune politică puternică și bine organizată. Așa s'a întâmplat în Italia, unde *Statul* a fost repus în drepturile sale împotriva pretenției sistemului economic (numit dela Saint-Simon încoace „societate"), de a-și aservi sistemul politic. Dogma determinismului economic a fost răsturnată în Italia din nou, și trebue răsturnată și la noi, dacă vrem ca Țara noastră și Națiunea românească să poată exista.

Această reacțiune politică însă, nu poate veni din partea partidelor politice și a politicianilor gheșeftari, cari cred că Statul e o societate pe acții și Parlamentul o bursă jidovească. Primatul Statului poate fi restabilit numai printr'o acțiune energică a națiunii armate, a cetățenilor ostași. Așa a fost în Italia, Sârbia, așa a fost în Franța lui Napoleon I.

Toate declarațiile politicianilor, membri în diferitele consilii de administrație, că nu există comunism și că Jidovii sunt cetățeni valoroși, confirmă numai teza noastră, că a sosit vremea să se organizeze repede contrarevoluția, înainte ce revoluția jidovească-sionistă-comunistă să-i poată realiza planul. Pensionarii consiliilor de administrație, gheșeftarii cămătari, parlamentarii stipendiați ai diferiților cămătari trebue scoși din politică, din conducerea Statului.

Aceasta este convingerea pe care și-a dobândit-o toată lumea, după scurta și „rodnica" guvernare național-țărănistă. Ceea-ce se întâmplă în Bucovina, acum sub noua guvernare, nici nu mai poate fi numită politică. Național-țărăniștii repezintă un fel de conglomerat din elementele cele mai eterogene. Ministerul Sauciuc, e, chiar după declarația altui „fruntaș" Dori Popovici, omul de încredere al liberalilor, fostul ministru Dori Popovici e un averescan izolat, care și-a părăsit partidul ademenit de promisiunile altui Popovici, care vroia în acest fel să distrugă organizația averescană. Ceilalți fruntași sunt: doi Ardeleni, cari pe lângă acest merit mai au și avantajul că sunt greco-catolici, vre-o trei bătrâni politiciani austriaci, cari și-au câștigat merite mari prin faptul că sunt în consiliile de administrație la Anhauch, și în urmă vin „tinerii" naționali și țărăniști cari n'au încăput la liberali și au acuma prilejul să-și manifesteze talentele „politice".

Din cauza eterogenității organizației, se dau lupte crâncene în jurul posturilor grase, cum a fost spre pildă postul de primar la Cernăuți. A învins se 'nțelege cel mai meritos: *fratele ministrului Sauciuc.*

A analiza în detalii această „politică" bucovineană, ar însemna să mai scriem odată istoria liberalilor bucovineni, să mai descriem toate intrigile, gheșefturile, cancanurile politicianiste, cunoscute în toată țara și în cari doar numele actorilor se schimbă. Acest sistem putred, corupt și gretos din punct de vedere nu numai politic, ci și moral, a înlesnit instituirea dominațiunii jidovești. *Contrarevoluția naționalistă* (a nu se confunda cu: național-țărănistă) va înlătura și acest sistem și, prin acest fapt, va înfrâna și poftele de dominațiune ale Jidovimii.

TRAIAN BRĂILEANU,
Profesor la Universitatea
din Cernăuți

Primejdia jidovească.

In mai multe rânduri, am arătat și am dovedit, cum Jidanul — prin intrigă, viclenie, corupție, lingușire și chiar prin crime bine ticluite, *dar în ascuns*, a izbutit, a face ca, toți vechii noștri boeri moldoveni, care odinioară erau vestiți în toată lumea, ca fiind cei mai bogați și mai pricepuți în ale gospodăriei și culturei pământului, încet și pe nesimțite ca azi, să-și peardă cu totul, nu numai Castelele-Cetăți în care au locuit, nu numai averile și moșiile moștenite din moși-strămoși, dar — urmașii lor — să ajungă chiar slugi la Jidani!...

Care dintre bătrânii ce se mai găsesc azi în viață, nu-și amintește cazul marelui om de stat și marelui boer moldovan *Manolachi Costachi Epurean*, care, afară de moșia *Fălciu*, pe care se află și azi situat târgul cu acelaș nume (Fălciu), care îi era proprietate absolută și dela care și-a luat numele și județul al cărui capitală este *Hușul*, mai poseda încă și cea mai mare și mai întinsă moșie din toată țara, cunoscută sub numele de moșia *Toceni*, moșie, care se întindea peste ambele maluri ale râului Prut și care numai în partea stângă a râului, adecă în Basarabia, era locuită de 7 sate mari, frumoase și anume: *Toceni, Cania, Epureni, Porumbești, Țiganca, Ghioltosul* și *Tartaul*, însemnând peste tot zeci de mii de locuitori și sute de mii de fălci de pământ arabil, fără să mai pun la socoteală și valea Prutului rezervată ca fâneață pe o întindere de peste 150 Klm., cu multe bălți și lacuri, ce-i aduceau un venit de zeci de mii de galbeni anual, numai din peștele ce recolta, peste, care forma și hrana îmbelșugată până și a celui mai sărac locuitor de pe moșie, sau din apropiere?

Cu toate acestea acest mare boer moldovan, fost și ministru al țării în mai multe rânduri, a sfârșit a închide ochii într'o neagră sărăcie, din cauză că, vechilul (administratorul) său, în care își pusese toată încrederea — Jidanul Zilberg — prin lingușire de tot felul a știut să-i stoarcă o *procură*... în baza căreia a lucrat așa fel încât, când s'a deșteptat Manolachi Costachi Epureanu era.... prea târziu și a căzut din picioare!....

Dacă mi se va obiecta că, acest caz e prea vechiu, fiind de atunci trecuți peste 50 ani, atunci voi cita un alt caz — mai recent și anume:

Banca Moldova din Iași înființată de decedatul Moritz Wachtel, care a fost un credincios urmaș a lui Izrail și care a veghiat cu sfințenie la aplicarea *Protocoalelor înțelepților Sionului*, banca — zic — tot mergând din progres în progres, a ajuns acolo că, azi are un personal de peste 200 de funcționari, dintre care numai 4 sunt Români, restul, toți Jidan din tată în fiu. Intre cei 4 Români, se găsește și un urmaș al adevăraților boeri moldoveni, *Ghiculești*, fost proprietari ai Castelului dela Bohotin!....

Aceste două exemple sunt tipice, a demostra rolul cămătăriei jidovești și al lingușirei caracteristice o acestei rasse blestemate și de Dumnezeu!...

Dar acum — în ziua de azi — ceea ce este mai trist, mai dureros și mai de temut, este faptul — cine nu-l știe? — că, prin mijloace ascunse în dosul corupției și prin puterea oclută a cahalului, au izbutit că, nu numai Jidanii, care locuiau în țară înainte de războiu, dar ab-

solut toate puhoaele și scursorile de venetici și de răifăcători intrați în țară pe furiș în timpul și după încetarea răsboiului, toți — în bloc — au dobândit *drepturi politice* egale cași ale Românilor de baștină, ceea ce a contribuit, a face ca odată cu numărul, să devină de o îndrăzneală și de o impertinență, care — zi de zi — crește tot mai mare, așa că nici nu se poate — momentan — calcula, unde va opri.

Sinagogile, ca și școlile lor — zise — de rugăciune sunt, — precum se știe — focare în care se pun la cale tot felul de uneltiri în potriva țării și a neamului.

Cine nu știe și nu vede că — „*pressa*“ — lor, sub mască de „*independentă*“ caută, să ne ponegrească și să ne batjocorească, nu numai în coprinsul Europei, dar chiar și peste Ocean ? ! . . .

Cine nu știe cum, pressa din Sărindar, care trăește și se îngrașă din sângele bietului Român, a făcut — prin scrisul ei — din criminalul Jidan Mor Goldstein, atentatorul dela Senat, căruia i-a căzut victimă marele cetățean Dimitrie Greceanu și prea sfințitul arhiereu Radu, pressa jidănească a făcut — zic — dintr'un criminal ordinar, un „*erou politic evreesc*“ sacrificat, *de prostul și incultul popor Român ? ! . . .*

Prin noua constituție toți rabinii evrei fiind puși pe aceeași treaptă cu mitropoliții și arhiereii bisericii creștine, ei — rabinii — în loc de a se îmbrăca în toate împrejurăile în haina modestă și cuviincioasă a preoției, au devenit de o cutezanță și de o nerușinare, ce nu mai cunoaște nici o margine, ba încă — prin atitudinea lor încep, să se creadă chiar stăpâni pe această țară și să poruncească.

Ilustrez aceste zise ale mele, prin purtarea nerușinată și de neiertat a rabinului șef *Niemerower*, care în calitatea lui și chiar dela înălțimea tribunei parlamentare, nu numai că nu s'a rușinat, dar nici nu s'a jenat, se cearã în mod imperativ *pedepsirea episcopului creștin de Buzău*, pentru faptul că acest prelat, *a refuzat, să se fotografieze între doi rabini din localitate.*

Si — durere — nici unul dintre atâți parlamentari Români și creștini prezenți în ședințe, nu s'a găsit, care să-l pună la loc ! Numai un singur ministru, a fost, care — în mod foarte politicos și uzând de cuvinte mai mult decât alese, i-a spus că, chestiunea este de competința Sf. Sinod și nu de aceea a Camerei, sau a Senatului . . .

Față cu acest act de o îndrăzneală și de o cutezanță ne mai pomenită la noi, cum, să nu mi se răscolească și să nu mi se umple sufletul de amărăciune și indignare, mie — om bătrân — care, poate, că am făcut și eu ceva, măcar cât un vârf de ac, pentru această țară, fie și numai prin aceea că, am luat parte la răsboiul independenței, *răsboiu, în care nu s'a văzut nici puiu de Jidan la front*, ci, acei câțiva care au luat parte, toți, dar absolut toți — nu știu cum — dar se aranjaseră ca garde de pază la *putinele de brânză și la carele încărcate cu tot felul de alimente*, destinate armatei ca hrană și totul fiind făcut *ofrandă*, de către marii proprietari moldoveni și munteni și fără ca nici unuia din ei, să-i fi trecut prin minte, să pretindă vre-o plată dela stat . . .

Iar în ziua când colonelul Cantili Grigore comandantul brigaderi IV, care a trecut Dunărea pela Nicopole, pe niște poduri improvizate și trase dela un mal la altul, de mica șalupă ce purta numele de „*Rândunica*“ și-a dat peste acești pui de năpârcă, care trăiau ca viermii în rană, a dat ordin ca, imediat toți, să fie înlocuiți și trimiși la front, *chiar pe situația zilei de a doua zi, toți, s'au văzut trecuți în rubrica respectivă „dispăruți“* și nici până în ziua de azi nu se mai știe nimic de dânșii.

In războiul actual, când mai toate moșiile boerilor moldoveni și munteni încăpuse deja pe mâna Jidanilor, cine nu cunoaște prețurile fabuloase cu care Jidanii își vindeau produsele moșiilor ? ! . . .

Dar ceea ce este de mare însemnătate este faptul că, toți Jiadnii s'au învârtit așa fel, încât s'a dat naștere titulaturei drăcești și necunoscută până aci în armată, aceea de „*Mobilizat pe loc*“, care le-a servit de minune, întrucât pe lângă că, nu s'au mișcat din casele și din culcușurile lor calde și îmbelșugate înmulțându-se ca ploșnițele și continuându-și în voie, și nesupărați, afacerile, devenind milionari, dar apoi comptau pe situația armatei, ca „*făcându-și serviciul.... militar... efectiv în oștire!...*“ obținând chiar și grade....

Ba încă *pressa* lor din Sărindar... a găsit între ei chiar și mari *eroi* cu dreptul la..... recunoștința țării și chiar pe „*Eroul necunoscut*“ !

Sărmană țară românească, oare unde vei ajunge cu astfel de cetățeni..... martiri ! ? .....

Și Doamne! Care ofițer cinstiți și credincios,, care și-a făcut serviciul pe front — *nu la partea sedentară* — nu a avut criză de nervi și nu a suferit moralicește până a-l podidi lacrămile, când vedea și simțea bine, cum, toți soldații Jidani *se transformaseră în spioni și fugeau la inamic în bloc divulgându-i nu numai părțile noastre slabe, dar arătându-i și conducându-l ei personal către punctele pe unde puteam fi atacați mai cu folos ! ?*

De aceea, cum să nu mă doară pe mine — om bătrân — și sufletul și inima, când văd azi, cum s'au schimbat lucrurile și când văd că, cu ocazia serbărilor dela Alba-Iulia, bărbații noștri de stat, chiar din guvern, toți Români din tată în fiu, au scăpat din vedere, să invite la acea festivitate pe Cavalerii ordinului „*Mihai Viteazul*“, care — orice s'ar zice, și orice s'ar spune — atunci când marele și neuitatul nostru Suveran M. S. Regele Ferdinand, i-a sărutat pe frunte și le-a atârnat pe piept acea „*mică cruciuliță albastră*“, cum își „*mică cruciuliță albastră*“, cum îi plăcea Lui s'o numească, eu cred că, o fi văzut El ceav . . . . în faptul pentru care l-a decorat ! . . . .

Dar dacă această scăpare din vedere m'a amărât pe nici unul din Cavaleri, întrucât ei — toți în bloc — au luat parte la serbare cu tot sufletul și cu toată inima, dela distanța la care se găseau, au tresăltat de bucurie și li s'a cutremurat sufletul de măreția zilei și a actului ce s'a săvârșit, pe mine însă — ca bătrân — m'a durut în suflet, când am văzut că guvernul — a însărcinat chiar pe președintele serbării, un ministru — să roage și să poftească pe toți Jidanii.... să nu lipsească dela serbare ! . . . .

Oare o rușine și o umilință mai mare decât aceasta se poate?

Și iată de ce Jidanii au devenit atât de îndrăsneți încât au ajuns, să ceară până și pedepsirea episcopilor !

Guvernul nostru uită că, fiara sălbatecă, care te atacă cu hotărîre de a te înghiți, nu se poate domoli prin mângăeri, ci prin ciomag.

Să nu se uite că, țara noastră odinioară atât de bogată și bine cuvântată de Dumnezeu, din cauza acestui parazit — care se chiamă Jidan — și care o suge fără milă, întocmai ca vâscul pe copac, a ajuns aproape de faliment. Furturile și jafurile făcute și puse la cale de ei, au făcut ca lăzile vistieriei să rămâe goale, nu mai pot plăti nici

micile lefuri ale nenorociţilor de funcţionari. Nu mai vorbesc de bieţii pensionari, care au ajuns, să-şi roage moartea, ca să scape de chinurile vieţii ce duc.

Toate partidele politice fiind înfrăţite şi cartelate cu Jidanii, nu văd şi nici nu-şi pot da seama de prăpastia către care împing ţara, din cauza *„interesului personal"* ce-i leagă de Jidani.

Dacă Ungaria nu s'ar şti ajutată de Jidanii noştri din ţară şi sprijiniţi de duşmănia ascunsă ce ei au faţă de neamul românesc, eu sunt pe deplin încredinţat că, contele Bethlen, ca şi ministrul Valkó, n'ar îndrăzni, să ameninţe cu răsboiul, mai ales când ei ştiu bine că, teritoriile ce reclamă, nici când n'au fost Ungureşti, ci subjugate prin perfidia lor şi a Austriei, de care erau legaţi.

Nici un minut nu trebue să perdem din vedere că, Jidanii, asemenea unei pisici, ne pândesc neamul, să-i mânânce căpeteniile, dar să le rămână trupul, adecă poporul de jos, pe care să-l facă sclavul lor, să le muncească câmpul şi ei să se îngraşe.

De aceea eu — ca bătrân în pragul vieţii şi care nu fac nici un fel de politică, am credinţă că, numai prin L. A. N. C. şi a celor câteva ziare curat româneşti, care apar luptând cu toate pedicile ce li se pun în cale de jidani şi jidăniţi, sper să nu închid ochii până când nu voiu vedea şi eu mântuirea acestei ţări.

General Tarnoschi.
— Iaşi. —

Judecă, Domnule Maniu.

In luna Martie 1862 cel dintâiu Prin-Ministru al Principatelor Unite, având un singur Minister la Bucureşti, şi anume reacţionarul *Barbu Catargiu*, care la 11 Iunie acelaş an a plătit cu viaţa împotrivirea lui reacţionară la legea agrară propusă de Mihail Kogălniceanu, acel boer de un conservatism ruginit, a prezintat în Martie 1862 un proect de lege administrativă prin care împărţea ţara în patru subdiviziuni administrative numite *prefecturi generale* şi anume: 1. *Prefectura generală de Nord* reşedinta Iaşi; 2. *Prefectura g. maritimă* cu reşedinta Galaţi; 3. *Prefectura centrului* cu reşedinţa Bucureşti; 4. *Prefectura Occidentală sau olteană* cu reşedinta Craiova.

Camera de atunci, compusă din boeri aleşi după norme cenzitare, a respins proectul calificându-l de ne potrivit, când ţara, la începutul consolidării, avea nevoie de o administraţie unitară.

Aşa au judecat atunci boerii numiti ruginiţi, cari aveau de pierdut influenţa lor locală prin respingerea proectului lor de lege.

Observă, domnule cititor proectul reacţionarului Barbu Catargiu care numeşte subdiviziunile teritoriale *prefecturi generale;* nu le zice „regiuni" şi nici nu le aminteste numirea geografică spre a nu menţine în mintea contimporanilor tradiţia nenorocită a separaţiei impusă de vitregia vremurilor între Moldova şi Muntenia şi chiar Oltenia, cât a durat ocupaţia austriacă.

Reacţionarul Barbu Catargiu evită amintirea trecutului neadmiţând împărţirea teritoriului statului în provincii, deşi statul de atunci nu avea nici 2% populaţie stăină în lăuntrul graniţelor.

Astăzi după 67 de ani, guvernul ce prezidezi, Domnule Maniu, aduce un proect de lege administrativă prin care se imparte ţara în *„regiuni"* confirmând regionalismul pe care zece ani l-ai încurajat; numind aceste regiuni cu numele lor geografic, care aminteşte trecutul apropiat de vitregă separaţiune; şi astfel Domnule Maniu, cu guvernul Dtale menţii şi implicit cultivi simţul şi pornirile regionaliste, când avem nevoie de unificare şi solidarizare.

Şi vreai să consfinţeşti această nesocotită operă printr'o lege, astăzi când România întregită are 25% minorităţi cari se bucură de începutul de destrămare al unităţii naţionale. Unde îţi este bunul simţ, judecata limpede şi grija de apărârea intereselor româneşti domnule Maniu?

La 1862 boerii, numiţi ruginiţi, au respins proectul reacţionarului *Barbu Catargiu;* la 1929 parlamentarii Dtale cu sgarda „demisiilor în alb" vor vota proectul lipsit de simţ şi minte românească, şi vor continua cu mândrie să-şi zică *naţional-ţărăneşti* adică apărători ai naţiei româneşti şi ai ţăranului, care formează această naţie. Ceeace au refuzat reacţionarii dela 1862 vor vota parlamentarii Dtale cu sgardă, domnule Maniu, dovedind că n'au învăţat nimic din istoria ţării, că nu văd nici nu pas mai departe în ziua de mâine, şi că în slugărnicia lor nu se gândesc decât la profitul momentan ce poate aduse disciplina de partid.

Compară-ţi opera Domnule Maniu, compară necesităţile dela 1862 şi 1929, compară-ţi oamenii ce se gudură pe lângă Dta, cu oamenii ce se opuneau lui Barbu Catargiu; şi în forul constiinţei Dtale, ca om cinstit vei înţelege şi vei recunoaşte că reginul ce prezidezi, nu este destoinic să facă faţă nevoilor actuale de consolidare a României întregite.

INFRĂŢIREA ROMÂNEASCĂ.

Rolul Evreilor în conducerea Statului

Influenţa exercitată de ei asupra partidelor politice

La suprafaţă privind lucrurile, s'ar părea că Evreii, această minoritate paşnică, departe de a aduce prejudicii dosvoltării elementului creştin, îi este chiar de folos.

O mare şi primejdioasă eroare.

Mai întâi numărul lor calculat la populaţia creştină din întregul regat, ne dă procentul cel mai mare de evrei din Europa. Avându-se încă în vedere îndeletnicirile şi superioritatea lor culturală — căci sunt superiori majorităţei populaţiei creştine din multe puncte de vedere — numărul lor este cu atât mai mare, cu cât un singur evreu poate trage mai mult folos dintr'o anumită stare de lucruri, decât zece ţărani la un loc. Aceasta fără exagerare.

La baza rafinamentului lor, nu stă însă vreun privilegiu de ordin divin sau inteligenţă înăscută, ci cu totul alte caze mai pământeşti.

Cu mult înante de independenţă, evreii se ocupau — datorită jargonului lor jiudo-german care le înlesnea tratarea afacerilor cu casele de comerţ din Germania — cu desfacerea de mărfuri prin sate şi cu instalarea de dughene prin târguri. Treptat comerţul extinzâdu-se, se înmulţii şi numărul negustorilor cari bine înţeles, se recrutau tot dintre ai lor, şi au acaparat comerţul atât de solid, încât zicând negustor subînţelegeai evreu, şi viceversa.

Starea lor materială din ce înce mai bună le-au dat posibilitatea să ducă un traiu mai bun şi să creeze un mediu propriu, în care copiii lor crescând, deveneau cu atât mai cruzi exploatatori ai nevoilor poporului, cu cât avansau în bogăţie, cultură şi rafinament.

In zilele de astăzi, însă, dacă suntem mai mulţi, cantitativ, calitativ însă prin forţa materială — şi aceasta este totul — Evreii sunt mai puternici şi ne covârşesc.

Cine nu-şi dă seama de desnaţionalizarea treptată a oraşelor din România? Există cineva în această ţară, care să aibă pe corpul sau în casa lui, ceva cumpărat dela creştin? Cu foarte rare excepţii, dacă nu lucrul întreg confecţionat, materialul brut însă, tot a trecut prin mâinile evreului. Se absoarbe astfel din circulaţie o mare parte din finanţa statului care va circula numai printre evrei, pregătindu-le terenul de dominare generală.

Daca însă comerţul este în mâinile lor, tot astfel se întâmplă şi cu presa care mai toată este sub conducerea lor, aşa încât, în afară de ce avem pe noi sau în casă, şi ceea ce citim este tot de provenienţă evreiască.

Luaţi de pildă presa din Capitală şi veţi constata că numărul gazetarilor evrei este cu mult mai mare decât ai gazetarilor creştini. Dacă directorul gazetei e evreu, apoi să fiţi sigur că numai servitorii şi portarul sunt de altă naţionalitate.

Dar sunt gazete ca aceea a d-rului N. Lupu, unde numai d-sa este român, restul dela primul redactor până la corector, toţi sunt fiii lui Israel.

Sub nume româneşti de: Emil Fagure, Scarlat Froda, Graur, etc., se ascunde cei mai devotaţi slujitori al Sionului, aducând după ei bande întregi din seminţia lui Iuda, umplând cu ei redacţiile gazetelor ce conduc. In afară de gazetele lor oficiale — şi sunt foarte multe — sunt şi gazete „independente", mari şi mici, cotidiane şi săptămânale, uunde nu se pot strecura nimic din ce ar putea atinge interesele lor.

Socotind tot tirajul gazetelor româneşti, cu majoritate a scriitorilor, români autentici, nu vă va da nici măcar suma tirajului unei singure gazete evreieşti ca „Dimineaţa", iar oficiosul sionist „Adevărul", întrece cu mult tirajul celorlalte gazete de după amiază, socotite toate la un loc.

In această situaţie, care va fi partidul care se încerce tentativa partidului poporului de a lua faţă de evrei o atitudine ostilă, când lecţia pe care i-au servit-o aceştia, va sta încă multă vreme vie în memoria oamenilor politici?

Cazul d-lui Octavian Goga, atât de mişeleşte acuzat, dar care este totuş unul din rarii oameni adevărat cinstiţi şi de merit din ţara românească, stă dovadă de marea putere a evreilor din România.

Partidul naţional-ţărănesc apreciind această putere, nu numai că s'a temut de a le sta împotrivă, dar i-a şi introdus în parlamentul ţării ca reprezentanţi ai ţărănimii. Prin legăturile ce unii din membrii acestui partid le avea cu câteva din marile bănci evreieşti din Capitală, bănci cari au subvenţionat în opoziţie partidul acesta, una din ele fiind chiar proprietara „independentelor" din Sărindar, prezinta desigur pentru evrei mai multă garanţie că nu se vor opune planului lor de acaparare a avuţiilor ţării.

Si după cum se vede, nu s'au înşelat. Descinzând din consiliile de administraţie ale băncilor evreieşti în fotoliile ministeriale, domnii dela guvern nu au uitat nici pe acei ce i-au ajutat să ajungă acolo şi mâine, poimâine vom avea desigur şi miniştrii evrei, deşi de fapt şi în starea actuală *tot ei diriguesc spre putere şi tot ei condiţionează guvernarea partidelor politice.*

O constatare se desprinde şi e necesară: **evreii dela noi din ţară sunt mult mai puternici decât s'ar părea la prima vedere şi evenimentele lasă să se vadă că vor şti şi deaci înainte să transforme pe studentul „mâncător de jidani" în umil serv al intereselor lor, atunci când va trebui să aleagă între mizerie şi belşug.**

Cristache Ion.

Redactorul ziarului „*Apărarea*" din Bucureşti, str. Horei No. 7 bis.

„Izbânda e aproape"!

Gloria trecutului „Ligii Apărării Naţionale Creştine" de eri, astăzi e într'o splendoare şi mărire uriaşă!...

Roadele activităţii muncii sale, ei normă de grea, strălucesc acum pe toată întinderea pământului Românesc şi străbat întocmai ca căldura razelor de soare, inima bunului creştin, care tresaltă de bucurie şi fericire sufletească, înălţătoare, la vederea renaşterii conştiinţei naţionale, trezită de L. A. N. C., ultima nădejde, dela care biata ţară, speră reformarea ei într'o situaţie mai bună, faţă de toată demnitatea falnicului şi renumitului nume ce-l poartă de „România".

O presimţire, o prevedere, stăpâneşte de un timp încoace toată suflarea Românească cu simţ creştinesc. Cugetul şi voinţa idealului ei mereu îi şopteşte lin şi dulce, răspicat, cu o credinţă asigurătoare pe viitor că: „Izbânda e aproape"!

Da. Şi e adevăr sfânt că „izbânda e aproape", izbânda „Ligii Apărării Naţionale Creştine", de reuşirea realizării scopului ei, pentru ca să poată îndeplini programul, care joacă un rol important în viaţa politică de stat de astăzi, şi de care depinde starea României de mâine în progres universal. Insă ca „izbânda" să poată ajunge mai repede la ţintă, — ca să poată aduce fericire deplină poporului şi să puie bază temeinică neclătinătoare principiului eliminării jidanilor cu desăvârşire din ţară, şi interzicerea lor pentru totdeauna de a mai reveni cândva înapoi cu uneltirele afacerilor datorinţelor lor criminale „Talmudice", care ne distrug cumplit pe noi, şi care în deosebi ne pricinuesc nouă Românilor slăbirea existenţei naţiei şi ţării, — suntem datori noi, pentru noi, pentru acest fapt, să sărim cu toţii într'un suflet şi-un gând, să sprijinim şi să întărim această „ligă" voitoare de bine, întrând cu toţii sub drapelele ei; cari poartă pe ele, scrise cuvintele: „Hristos" — „Regele" şi „Naţiunea" pentru care luptă şi sufere... Şi în semnul sfintei cruci pe care-l are în mersul drumului acţiunei ei va învinge!

Deci, fraţi creştini, înţelegeţi rostul cauzei „L. A. N. C." pentru care lucrează cu atâta rezistenţă şi forţă unică curat naţional-creştină şi daţi-i tot concursul ajutorului D-voastre pe care i-l daţi tot în folosul şi spre binele D-voastră, ca să poată deveni cât mai în curând şi fără întârziere mare, acolo unde doreşte, pentru a pune capăt odată tuturor nedreptăţilor şi fără delegilor care se fac în ţara noastră din partea partidelor de guvernare, care vin la cârmă prin amăgirea poporului şi demagogia vorbei lor.

Deci fraţilor, curaj, avânt, încredere deplină în viitor şi cu D-zeu înainte, la luptă, spre ţinta idealului „România este a Românilor" — căci „izbânda e aproape"!

Vasile Botezat v. E.
Igeşti — Storojineţ

Iată ce trebue făcut.

E foarte greu de trăit... Toată lumea strigă tare, nu-s parale, nu-s parale... E vai şi amar de zilele noastre... Prin grele timpuri trecem... Multe hoţii se mai fac în ţara asta... Numai mituind mai poţi trăi astăzi... Ne sugrumă străinii... Cam acestea sunt deobicei vorbele cari le auzi cel mai des printre oameni. E o schelălăială ca'n iad. Câte odată, când citeşti foile, crezi că totul e pierdut. Numai degeaba se mai munceşte. Ţara merge de râpă.

De rău, nu zic eu că nu-i rău; dar oare noi numai să ne bocim şi să ne văicărăm avem de făcut? Când îţi intră nişte vite în cucuruzul din grădină, apoi dacă vrai să nu ai pagubă, nu-i deajuns să te uiţi pe fereastră la ele, să te boceşti şi să te tragi cu mâinile de cap; trebuie să le alungi. Noi ce facem? La noi fiecare face... politică. Mulţi nici nu ştiu ce înseamnă vorba politică şi ei fac politică. Toţi pălăvrăgesc, toţi discută cu aprindere, dau din mâini, se sbat şi spor.., ca'n palmă. De ce? Pentrucă aproape toţi se gândesc la interesul lor propriu, sau la interesul partidului, dar la interesul ţării în general, nu. Fiecare se crede vrednic de a fi ministru sau cel puţin subsecretar de stat. Fiecare se crede că are dar dela Dzeu de a conduce lumea, pe când el nu-şi poate conduce nici gospodăria lui. Buruienile îi înăbuşă cucuruzul, pălămidă prin grâu cât lumea, numai... politicianul pălăvrăgeşte!

Ei, dar ţara trebuie salvată. Viitor de aur ţara noastră are şi preved prin secoli a ei înăltare. Aşa s'a spus. Dar cine s'o salveze şi s'o înalţe? Unde-i omul? Dar eu nu de om vreau să mă ocup aici, ci de ceea ce ar trebui să facă acel om.

Iată — după capul meu — ce ar trebui făcut, ca să ne salvăm ţara:

I. *Isgonirea Jidanilor din ţara noastră.* Acest lucru trebuie făcut întâi şi apoi celelalte. De ne vom scăpa întâiu de ei, apoi de celelalte lucruri ne descotorosim uşor.

De vom scăpa de ei, atunci n'o să aibă cine ne mai specula până la sânge, cum de ex. în comuna Lemniu-Someş Jidovul Ianovitz Vilmos dă la săteni bani cu camătă de Lei 520 la sută pe an. De-ţi dă 100 lei, trebuie să-i dai îndărăpt 620 lei.

Nu va mai fi cine să ne otrăvească, cum fraţii Peretz din Cerneuţi (Jidovi) au otrăvit vreo 70 de creştini şi a dat 100.000 lei amendă şi închisoare n'au făcut nici o secundă. Nu va avea cine ne mai îndemna la rele, ca de ex. să ne facem bolsevici, socialişti, să nu mai ascultăm de conducătorii noştri ş. a. Nu vom mai hrăni la patru milioane de Jidovi, cari ca nişte trântori, numai stau, mâncă, se 'ngraş speculează, trădează şi necintesc neamul nostru. Imi aduc aminte că la serbările unirei dela Alba-Iulia din 20 Mai a. c. o comună de „Moţi de ai Iancului" cu vre-o 2—3000 de suflete — voinicii lui Maniu cu steaguri au mers sub conducerea unui Jidan. In gară la A. J. la întoarcere, Jidanul, pe un voinic de-al lui Maniu, pentrucă nu mergea mai repede, l-a înjurat şi l-a batjocorit de l-a făcut de tot râsul. Nu va mai avea apoi cine ne face să ne certăm pe chestia calendarului ş. a.

Unii Români zic: „Bine-ar fi, dar nu-i putem". Se înţelege că nu-i putem isgoni dacă nu vrem. Chiar dacă vor mai rămânea, pe aceia să-i forţăm să puie mâna pe sapă şi pe coasă şi dacă vreau să trăiască, să-şi câştige hrana cinstit, nu hoţind. Nu le place munca, atunci afară şi cu aceia.

Unii mai spun, că dacă se duc Jidanii, se duc cu banii. Ei, asta-i asta!... Dar noi oare nu avem drept să-i luăm la întrebări, că de unde au ei atâtea milioane? Ce va fi strâns prin hoţie, să li se ia, fără nici o vorbă. Să li-se lase numai ceea ce a strâns pe cale cinstită. Păgubaşul când îşi găseşte lucrul la hoţ nu are drept să şi-l ia înapoi?

II. *Suprimarea alcoolului.* Băutura să fie monopolul statului, după cum e tutunul, sarea, chibriturile ş. a.

Rachiu să nu se mai bea de loc. Să se bea numai vin şi bere, dar după ce s'a constatat că nu au otrăvuri.

Să nu se îmbete nimeni. Care-i prins beat să fie amendat cel puţin cu 2—3000 de lei şi bătut bine. Cârciumarului care i-a dat până s'a îmbătat, să i se dea amendă şi mai mare ex. 20—30.000 lei, plus cele 25 de rânci. Numai aşa se va putea face ceva bun în ţara asta.

Dacă s'ar face aşa, atunci nu s'ar mai cheltui câte 16—17 mii de milioane pe băutură într'un singur an. N'am mai vedea recruţi respinşi la recruture câte 25% din cauza băuturilor. N'ar mai muri câte 2—300 mii de copii într'un singur an. N'ar mai fi la 60.000 de cârciumi; nu s'ar face pe an 120.000 de vagoane de bucate în otravă; nu s'ar mai face atâtea omoruri şi n'am avea atâţia tuberculoşi. N'am avea apoi atâtea femei stricate şi depravate cari să împrăştie sămânţa bolilor lumeşti; n'ar fi tot mereu temniţele pline şi bisericile goale, *ci ar fi raiul pe pământ.* N'am dreptate?

III. Guvernul să puie la dispoziţia muncitorilor de pământ *maşini de tot fel*, cu care să lucre bine pământul. Să le mai deie apoi seminţe bune de semănat, să-i silească să-şi facă cooperative de producţie şi consum şi... cel mai principal lucru e să-i înveţe şi să-i silească să lucreze pământul bine, ca să-i rămână şi omului pentru hrană şi de vânzare. S'au luat dela boeri peste 6 milioane 800.000 de hectari şi s'a dat la ţărani. Ţăranul însă trebuie făcut să înţeleagă, că după ce a luat pământul în stăpânire, are datoria — ori vrea, ori nu vrea — să-l lucre bine şi să scoată cât mai mult. Vedem însă cu lucrul ese pe dos. Când era România mică şi nu se făcuse exproprierea moşiilor mari, ţara vindea anual grâu de calitate foarte bună cam de 700 de milioane lei aur; ceea ce ar face în banii de azi cam 20 de miliarde. Acum cu toate că România e mare şi nu mică, vedem că nu poate vinde nimic. Mai degrabă cumpărăm. Când sunt anii buni de avem şi ceva de vândut nu-l cumpără nimeni, pentrucă e numai goaze grâul nostru. Până nu se va face dar un credit agricol puternic de vre-o 15—20 de miliarde, de unde sătenii să împrumute bani mulţi, cu camătă mică şi pe timp lung, până nu se vor forţa oamenii prin legi aspre ca să muncească bine pământul, până oamenii nu vor plantă pomi şi împăduri coastele, de greu nu vom scăpa.

IV. Intr'o ţară sunt fel de fel de *funcţiuni;* altele mai mici altele mai importante, iar altele foarte importante.

Ei bine,... în toate funcţiile aproape, dar mai ales în cele mai importante, *să fie numai Români.* Străinul să nu se apropie acolo unde-i secretul vieţii unui neam. Aţi citit doar prin ziare cum în Basarabia s'a descoperit o mare organizaţie de spionaj, care a dat la Ruşi planurile noastre de răsboiu. Cine a dat planurile? Apoi orice au fost, dar Români nu; chiar dacă s'au ascuns sub nume românesc. Ştiţi apoi cum ne iubesc Ruşii; near îneca într'o lingură de apă. Când armata apoi ni-i plină de ofiţeri străini, mai ales jidani, ce ne facem noi într'un caz de răsboiu? Am

dinainte un tablou cu nişte ofiţeri sanitari de rezervă. Ca să vedeţi ce de străini sunt şi mai ales jidovi, îi iau aşa la rând: Ion E. Gheorghe, Stroescu I. Dumitru, Dumitriev S. Niculai, Schwartz Ichezchiel, Rozentover Solomon, Fridmann Leib, Berdach Richard, Focs Enric, Svetenco A. Dimitrie, Szabo Zoltan, Weis Mendel, Goldenberg S. Smerel, Grimberg Ştiul, Godner I. Gherş, Crasilseiuc Anatolie, Derenovschi G. Volf, Gramici Mark, Fenster Marte, Nacht Sache Emanoil, Hârsu Mihail Markbreiter Alexandru, Abageru L. Octavian, Abramovici Elias, Leibovici I. Marcel, Veintraub Alexandru (?), Biller Abraham, Vinter Adolf, Morgenstern Herman, Sternberg Solomon, Iacobsohn Iosef, Bulău Constantin, Ghivelberg Wolf, Bric Slioma, Feldman S. Iosif, ş. a. mulţi ofiţeri, cari răspund la nume ungureşti, nemţeşti sau jidoveşti, dar nu româneşti. Fără să vrei te întrebi: *In ce ţară suntem?*

Ce ne facem noi într'un caz de răsboiu cu asemenea ofiţeri? Când te sui în copac trebuie să grijeşti să nu te prinzi de crengi uscate şi putrede, că te duci jos şi nu ţte mai scoli.

V. *O lege aspră — chiar moarte — pentru acei cari fură* şi mai ales cei cari fură din avutul statului. Ca să vedeţi câtă dreptate am că dacă nu sunt pedepse aspre, se fură de se svântă, e deajuns că spun că într'un an s'au furat din avutul statului două miliarde. Cum oamenii de ţară dau dare cam 7—800 Lei pe an, înseamnă că într'un an s'a furat din avutul statului darea câtă au plătit-o 2,857 142 de săteni. Ei, n'ar trebui întrodusă pedeapsa cu moartea? Guvernul ne cere şi ne forţează să dăm dări multe, dar şi noi avem dreptul să cerem ca să pedepsească aspru pe ceice îşi întind laba la sudoarea ţării.

Am eu drept sau nu? Ştiu dinainte că Jidovii şi jidoviţii cari fură, vor striga în gura mare că n'am dreptate. După dânşii e mai cu dreptate ca să se fure darea dela aproape trei milioane de Români, în'r'un singur an.

VI. *Ţara să aibă o armată puternică*, curăţită de liftele străine, echipată bine, organizată cum se cade, înarmată până în dinţi cu puşti, mitraliere, tunuri, automobile, tancuri, aeroplane, muniţie s. a.

Numai atunci vom putea impune în faţa vecinilor duşmani, cari se uită la noi ca pisica la şoarece. Ungurii se înarmează de zor şi pe din faţă şi pe din dos. S'au găsit mitraliere ascunse până şi prin casele oamenilor. Germania — cea la care s'au găsit arme ascunse până şi în altarul unei biserici — o susţine. Rusia la fel. După cum spun toate ziarele, Italia lui Mussolini se înarmează neţinând seamă de cei cari strigă cu gura pace şi în mână au bombe şi cuţite. Şi apoi nu se spune oare: Si vis pacem, para bellum?

Dacă vrei pace, pregăteştete — de răsboiu...

VII. Invăţatul Juvenal a spus: Mens sana in corpore sano,... adică: *Minte sănătoasă în corp sănătos.* La noi însănu prea se face aşa. Vorbeam odata cu un medic şi îmi spune că pe Valea Arieşului 80% din populaţie, sunt bolnavi de diferite boli şi mai ales de bol lumeşti. Iată dar, dacă vrem să avem oameni voinici şi cu minte sănătoasă, trebuie să înfiinţăm aproape în fiecare comuna un dispensar unde bolnavii să fie grijiţi *gratis şi forţat.* Medicii apoi să fie Români şi plătiţi de stat şi oameni cu dragoste de neamul românesc, nu de buzunarul lor.

Cheltuelile acelea se pot scoate apoi tot dela oameni, pe altă calte.

VIII. *Să se scoată politica din şcoală şi biserică.* Cu această măsură, ştiu că pe mulţi cari făcuseră din politică o „vacă de muls" i-a atinge la coarda simţitoare. Cu atât mai mult însă se vede cangrena. Pe mine nu mă supără chiar aşa de rău, că un Român prin politică a ajuns la o stare mai frumoasă, dar mă supără „urmările" ce le are facerea unei astfel de politici. Ex. In corpul didactic, când e vorba de alegerea organelor de control, nu se ţine seamă de meritele personale, ci de meritul de a fi din partidul care a ajuns la putere. Un om ce are pretenţia de a fi mare şi a conduce pe alţii, trebuie să fie nu nesecat isvor de energie şi idealism. Să fie larg la suflet, nu larg la pungă. Dacă ţinem seamă de vorba ceea care spune: Cum e Turcul şi pistolul, apoi un om mediocri, nu poate face decât mediocrităţi.

Din biserică la fel. Pe un preot ce face politică de partid, mereu — oamenii ce nu sunt de aceeaş părere — îl vorbesc de rău, îl înjură, ba câte odată îl mai şi bat.

Haina şi darul preoţesc nu trebuie tăvălite prin mocirla politică. La început „politica" era un lucru cinstit, dar astăzi — cu formule a la Vaida — a ajuns mocirlă.

Şi apoi cum o să se mai ducă un om să se spovedească la un preot cu care s'a bătut? Nu-i ceva ridicol?

IX. Să se facă şi să se aplice *o lege foarte aspră, pentru acei cari fac propagandă subversivă*; cum ar fi de ex. contra bolşevismului, socialismului, adventismului, baptismului, inochentismului, milenismului. Care-l prinzi de ex. că vrea să ne fericiască cu raiul bolşevic de peste Nistru, fă-l pachet, bagă-l în tun şi-l aruncă la „Canaanul" ce-l doreşte.

Nu trebuie să ne uităm că strigă toţi Jidovii şi jidoviţii din lume „libertate individuală". Da, admit „libertate individuală", să munceşti cinstit şi să fii cu respect faţă de ţara care te hrăneşte şi încălzeşte la sânul ei; dar nu să cauţi să-mi duci ţara de râpă, că atunci se sluţeşte treaba şi îmi întorc şi eu cojocul pe dos. Dacă unul e ţâcnit la minte şi ar vrea să distrugă lumea (cum vreau de ex. Jidanii bolşevici), nu înseamnă ca noi — sub cuvânt că să nu-i atacăm libertatea — să-l lăsăm să ne toace în cap. In cazul acesta şi eu am drept la libertatea individuală, ca să-l curăţ de zile pe el.

X. La urmă, după ce vom fi făcut cele 9 puncte amintite mai sus, să se facă în popor o *intinsă propagandă religioasă.* Să se dea poporului biblia. Revistele de porcării jidoveşti ca Pardon, Tiribomba Pijamaua, Broasca, Rochiţa transparentă, Picante s. a. mârşăvenii să le distrugem noi pe ele, până a nu distruge ele sufletul tineretului nostru. Nimic hazliu să nu se publice până nu trece printr'o cenzură unde să fie şi feţe bisericeşti. Să se facă şi aplice legi aspre pentru acei cari înjură Dumnezeirea, cari vorbesc pornografii în public. Nimic josnic să nu fie permis. Lacăt pe gura mişeilor. Să ne cinstim biserica cu datinele ei, să ne cinstim preoţii, să ne cinstim oamenii învăţaţi, pe cei în vârstă, să ne cinstim portul şi absolut tot ce i bun şi românesc. Noi Românii, prin credinţă nestrămutată în Dumnezeu şi păstrarea obiceiurilor strămoşeşti, ne-am susţinut sute şi mii de ani şi am ajuns astăzi uniţi în România Mare. Am câştigat bătăliile, întâiu îngenuncheaţi în faţa Sf. cruci şi a icoanelor şi apoi piept la piept cu duşmanii. Duşmanii noştri ştiu prea bine lucrul acesta şi ca să ne poată distruge, ne atacă credinţa, prin batjocorirea bisericilor, a preoţilor, a cărţilor sfinte, ş. a.

Incheind, mă gândesc la proverbele:

Mulţi văd, puţini cunosc.
Mulţi au cap, puţini gândesc.

Oare câţi din cititori gândesc serios asupra celor scrise mai sus?

Sălciua-Turda. *Gh. Amancei.*

Un monument al evreilor jidovi in capitala României Mari.

Opreşte-te o clipă iubite cititor şi citeşte cu grijă titlul acestei noutăţi! Să nu crezi că e o poveste... Este o întâmplare de tot proaspătă. Ascultă!

Duminecă în 9 Iunie 1929 s'a serbat, în Bucureşti de către delegaţii neamului jidovesc din tot cuprisul României Mari — împlinirea a 10 ani decând Jidovii au câştigat drepturi politice.

S'a oficiat — scrie gazeta rituală **„Dimineaţa"** *— un serviciu* **divin(?)** *în templul Carol, fiind de faţă dnii:* **I. G. Duca** *(liberal)* **Gr Trancu Iaşi** *(averescan) foşti miniştri,* **N. N. Săveanu, G. Cipăianu** *(liberali),* **M. Manoilescu** *şi* **Pomp. Ioaniţescu** *(naţional-ţărănişti),* **gener. Nicoleanu** *prefectul poliţiei Capitalei,* **St. C. Ioan** *şi* **Dem. Dobrescu** *(naţional-ţărănişti) primarul Capitalei afară de trimişii neamului lui* **Iuda Iscarioteanul.**

După slujbă, cei adunaţi au eşit în curtea templului unde se pune peatra fundamentală a monumentului eroilor jidovi.

A predicat rabinul **Niemerover** *zicând* **că odată cu recunoaşterea drepturilor Evreilor s'a recunoscut şi dragostea şi credinţa lor faţă de patria pentru a cărei întregire mii de Evrei au căzut pe câmpiile de luptă.** *Cam la fel au vorbit Dr.* **Fildermann** *şi primarul capitalei.*

Gazeta **„Dimineaţa"** *mai scrie că Dl* **Col. Slăvescu** *a adus prinosul de recunoştinţă al domnului ministru de răsboiu, iar Dl* **Col. Fotescu** *a adus salutul societăţii* **„Cultul Eroilor".**

Grozav lucru! De necrezut chiar, ca în Bucureşti să se ridice un monument eroilor jidovi în participarea atâtor bărbaţi de stat români. După ce am citit cele de mai sus — cu mare băgare de seamă, — mă întreb cu sânge rece:

Căror eroi jidovi li se ridică monument? acelora care ne-au spionat? care ne-au trădat? care au dezertat la inamic? care în tovărărăşia inamicului ne-au jefuit ţara şi ne-au schingiuit prisonierii prin lagărele germane, maghiare şi bulgare? sau doară celor dela părţile sedentare speculând alimentele, îmbrăcămintea şi echipamentul trupelor de operaţie?

Răspundeţi **Dvoastră** *Dlor Generali şi ofiţeri combatanţi, care sunt eroii jidovi de sub comanda domniilor voastre? Răspundeţi voi ostaşi români, voi invalizi şi voi mutilaţi ai răsboiului de întregire, ce fel de* **eroism** *cunoaşteţi voi la foştii voştri camarozi jidovi?*

Neamul jidovesc are tot dreptul să se bucure, căci în Kiew (Rusia) ridicat un monument al lui Iuda trădătorul **Mântuitorului Christos** *iar în Bucureşti tot acelaş neam ridică un monument al* **Eroului jidov spionul, trădătorul şi jefuitorul României.**

Dar noi Românii avem **datoria** *să deschidem ochii şi să vedem paianjenişul jidovesc ce ne sugrumă naţiunea!*

St. Peneş *Locot. de reservă.*

Marea adunare a rabinilor din Basarabia

Conducătorii „Poporului ales" din Basarabia s'au adunat în Capitala Basarabiei, convocaţi de marele rabin Tirelson, spre a discuta şi hotărî, în special, asupra chestiunilor „Religios-Social şi Politic", chestiuni ce interesează mai de aproape viata „Poporului Ales".

Marele rabin Tirelson deschizând adunarea, aduce tradiţionala blagoslovenie, tuturor reprzentanţilor „Neamului Ales" din Basarabia, spunând printre altele că „Rabinul este ciobanul care-şi păzeşte turma, îndrumând-o pe calea cea mai bună şi mai strălucită şi el este acel ce are răspunderea morală a acelor decăzuţi şi abătuţi dela poruncile lui Moise şi dela datinele strămoşeşti"

Marele rabin, „căpitanul Macabeilor Voinici" a propus constituirea tuturor „înţelepţilor" într'o „Uniune a Rabinilor din Basarabia", instituţie care să le dea tărie şi putinţă în aplicarea principiilor Talmudice, la cari ţin cu sfinţenie.

Se discută cu mare emoţie „Cuşerul", pe care marelle Tirelson îl declară că este „Fundamentul Iudaismului". Un rabin mai tânăr, probabil făcut tref, a spus, cu jumătate de gură, „Cuşerul nu merită atâta atenţiune". Oi vei! Un mare tumult s'a făcut şi par'că un uragan se începuse, strigăte de „Trădător", „Vândut Gomilor", „înşălător de naţiune" etc. Ce-o fi suferit mai târziu, dupăce o mare comisiune l-a..... poftit să-l judece, nu se ştie, fiind că „Neamul ales" n'are obicei să spună sau să publice, desigur că... nu i-a fost prea „Cuşer" lecţia primită de semenii săi.

S'a hotărît printre altele ca *„Rabinii, învăţătorii şi familia oricărui Evreu să fie obligată, ca copiii lor să fie crescuţi, numai în spiritul pur „Iudaic"* [1]).

S'a hotărît să ţină cu sfinţenie la pământul ce-l au. (N'a spus care pământ, cred că s'a gândit în primul rând la Basarabia).

S'a hotărît interzicerea muntilor în ziua de Vineri şi luarea de măsuri energice pentru respectarea Sâmbetei, chiar dacă ar costa şi victime, spunea „marele Rabin". In acest scop adunarea hotărăşte a se face o propagandă timp de 6 luni, după care timp, în caz de neexecutare, să se aplice cele mai aspre pedepse.

Adunarea a votat Statutele „Uniunei Rabinilor din Basarabia" şi alege pe marele „Harhăr" Tirelson ca preşedinte; după aceasta se despărţesc în linişte, cu consemnul ca fiecare „Rabin" să plece la turma sa şi să împărtăşească cele hotărîte de „Atâţia Inţelepţi". Acesta este poporul blagoslovit de Dumnezeu şi iubit de Internaţionalitate.

Faţă de aceste hotărîri, natural, că nu putem decât să luăm exemplu:

„Solidaritatea jidănească trebue să ne fie exemplu şi să ne îngrijească" fiindcă..... Rabinii noştri când se adun în Sinodul lor, nu numai că nu se înţeleg între ei, dar când pleacă pe acasă, desbinarea lor o întind şi în sânul poporului. (Vezi pascalia din Basarabia.)

In afară de această solidaritate şi forţa lor ne-a fost demonstrată, în ziua congresului, pe străzile Chişinăului, când armata civilă (voinicii lui Tirelson) călări, pe biciclete, pe motociclete, cu steag, fanfară şi torţe aprinse au făcut demonstraţia până târziu noaptea. E foarte interesantă demonstraţia, care arată până la evidenţă, că este de ajuns un ceas să lipsească armata regulată din Basarabia, şi voinicii lui Tirelson vor pune desigur stăpânire şi vor dicta. Nu vrea nimeni să vază? Nu! Să ne fie ruşine.

Dar n'am terminat, voiu arăta pe scurt de cine sunt ajutaţi „fiii neamului ales", pentru atingerea scopurilor lor:

Se ştie deja că Primăria Municipiului Chişinău este condusă de Evrei şi că ei fac ce vreau. In buge-

[1]) Deşteptaţi-vă amăgiţilor cari mai credeţi în asimilarea **Jidanilor! N. R.**